

Forfatter: Kaalund, H. V.

Titel: SKADEN OG GRISEN.

Citation: Kaalund, H. V.: "SKADEN OG GRISEN.", i Kaalund, H. V.: *Samlede Digte*, udg. af OTTO BORGHSENIUS , 1898, s. 217. Onlineudgave fra Arkiv for Dansk Litteratur:
<https://tekster.kb.dk/catalog/adl-texts-kaalund01-shoot-workid77077/facsimile.pdf>
(tilgået 25. september 2021)

Anvendt udgave: Samlede Digte

neppe sig rørte et Blad foroven;
Vandreren gik sin Gang gennem Skoven,
og da han kom til Markens Led,
hilste ham Bonden mildt: Guds Fred!

— — —
SKADEN OG GRISEN.

— — —
Skaden flagred i Gaarden ind:
Ej se, hvilket dejligt Aaleskind!
Grisen giver sig til at rende —
de snapped af Skindet hver en Ende.
Tyv, grynted Grisen, lad Skindet ligge!
Saa stode de der nogle Øjeblikke. —

Grisen rusked, og Skaden haled,
mens alle Kyllingerne lystigt galed.
Det gik paa langs, det gik i Ring,
Skaden den gjorde de vældigste Spring;
saa bleve de ved at slide og rykke,
til hver af Skindet beholdt sit Stykke.

DE TO KATTE.

Hankatten sidder paa Gaardens Mur,
han ser sin Elskte paa Gjenboens Skur:
„Skjønne, lad Dig min Mjauen røre,
vil Du dog aldrig mit Suk bønføre?“ —
Ømmere stedse hans Tone stiger,
tilsidst i den høje Sky han skriger:

„Dronning for alle Slikkepotter!
Jeg véd et Spiskammer fuldt af Rotter,
af Skinker og Pølser og søde Ost“ —
O ve! da fik han af Gaardskarlens Kost
et dygtigt Rap, saa det sved i Nakken. —
Som Visen Du sang, Herr Mons, var Takken!

DEN DRÆBTE AND.

I Skoven risled den klare Aa;
en blodig Vildand bag Sivet laa,
af Jægerens Bøsse var den dræbt,
den havde sig hen til Reden slæbt.
Nu stod omkring den de Ællinger smaa,
de kunde det sletikke ret forstaa,